

Slovo faráře

Bratři a sestry,
v tomto čase, který je před námi, se vyskytne mnoho datumů, které jsou ozdobeny kněžským svěcením. Rád bych vás vyzval k modlitbě za muže, kteří v letošním roce přijmou kněžské svěcení, aby jim služba, kterou přijmou, přinášela radost a naplnění. Vzpomeňte i na kněze, kteří v našich farnostech působili a zvláště na ty, kteří již nejsou mezi námi. A v neposlední řadě prosím za nás, kteří vám sloužíme.

Kněžství je nepopsatelně krásný dar. Svátost, která je ke službě, ale zároveň k posvěcení. Věřte mi, že jsem, a myslím že mohu mluvit i za spolubratry v kněžské službě, tedy jsme vděční za vaše modlitby a bez nich by naše cesta byla nekonečně náročná. Modlitba církve za kněze je projevem lásky a vděčnosti Bohu. Panna Maria v poselstvích z Medžugorje stále opakuje: "Modlete se za mé syny", tím myslí kněze, jak zdůrazňují vizionáři. Modlitba je velkou silou a podporou pro nás všechny, kteří vám sloužíme. Žijeme v době, kdy by bylo potřeba více kněží, proto pamatujte na nová kněžská, ale i řeholní povolání. Svět potřebuje duchovní armádu, která bojuje tou nejsilnější zbraní, kterou je síla lásky.

Rozjímejte v těchto dnech o daru kněžství, všichni jsme přijali všeobecné kněžství, někteří i služebné, právě o něm rozjímejte. Co vše skrze tento dar dostáváme, jak se nás dotýká.

Přeji požehnané dny a ze srdce všem žehnám

Timotej M. P. Vácha

Kdo může svátost kněžství přijmout?

Ke kněžství musí být člověk povolán Bohem. Zplnomocnění k svátostné službě nepřichází zdola (ze zdatnosti či zásluh člověka), nýbrž „shora“ od Krista, který svobodně adresuje konkrétnímu člověku osobní pozvání, jak už je mohli zaslechnout i první apoštolové: „**Pojď za mnou!**“ (např. Lk 5,27). Kdo si myslí, že poznává znamení Božího povolání k následování Krista v kněžské službě, musí vlastní touhu pokorně podřídit autoritě církve, které jediné přísluší rozhodnout o tom, zda je kandidát způsobilý přijmout tuto svátost či ne. Nikdo nemůže přijetí svěcení vyžadovat. Každá svátost je jen nezasloužený Boží dar.

Svátost kněžství může platně přijmout pouze pokřtěný muž: církev se cítí vázána touto volbou, kterou učinil sám Pán, proto nepřipouští svěcení žen. Pro muže pověřené službou v církvi platí zvláštní měřítko. Nerozhodují mimořádné vědomosti ani původ. Důležitá je jejich víra v Boha, spojení s Kristem a láska k bližním spojená s ochotou ke službě. Podstatná je samozřejmě i poctivá intelektuální příprava a duchovní formace. V latinské církvi se svátost kněžství uděluje obvykle pouze těm kandidátům, kteří jsou svobodní a mají úmysl zachovávat celibát. Samo Písmo na více místech doporučuje tuto svobodu „pro nebeské království“ (Mt 19,12 aj.). Výjimkou je trvalé jáhenství, které mohou přijmout i ženatí muži.

Minimální věk pro svěcení na kněze je 25 let, u jáhenství těch, kteří směřují ke kněžství, alespoň 23 let. Kandidát trvalého jáhenství, který není ženatý, musí mít před svěcením alespoň 25 let, u ženatých se vyžaduje dovršení 35 let a souhlas manželky. Zvláštní požadavky jsou kladeny také na toho, kdo se má stát biskupem – např. věk alespoň 35 let, alespoň 5 let knězem, vyšší teologické vzdělání ap.

zdroj: www.katolik.cz

Jak mohu finančně pomoci?

QR Platba

Rekonstrukce fary

účet č. **126559379/0800** do zprávy zadejte:
rekonstrukce fary

Sbírka na nové varhany - Černošice

Číslo účtu: **311081055/0300**
Do zprávy zadejte **jméno a příjmení**

CHVÁLY

Adorace

KAPELA LIOBA

21.6. | 19.00 HOD.

KOSTEL NANEVZETÍ PANNY MARIE
ČERNOŠICE

Farní kostel sv. Martina v Třebotově

Vstoupíte-li do našeho třebotovského farního kostela sv. Martina, náš zrak se ponejprv zaměří na hlavní oltář se sochami 14 svatých pomocníků a na svatostánek s přítomným Ježíšem v eucharistii. Osobně jsem dříve nevnímal mocnost těchto 14 svatých pomocníků, až s časem.

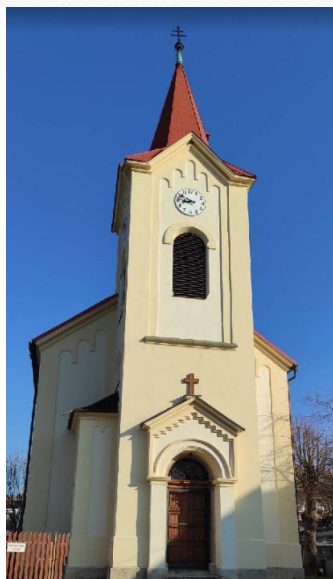
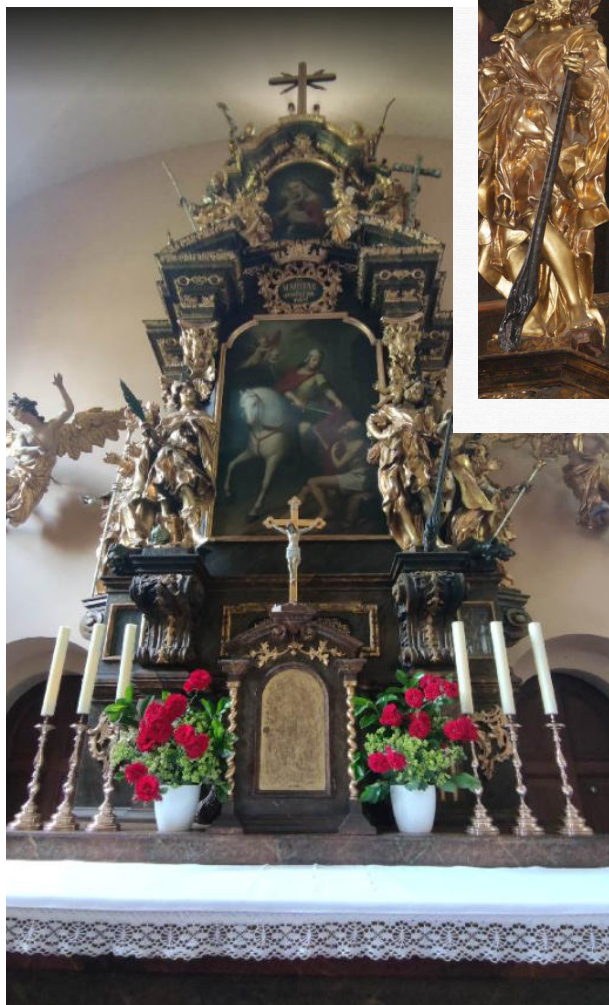
Tento dřevěný oltář byl původně postaven v roce 1708 u jednoho pilíře v **katedrále sv. Víta** v Praze na Hradčanech přímo naproti svatováclavské kaple. Pořídil jej tehdejší děkan metropolitní kapituly Adam Ignác Mladota ze Solopisk. Dočteme se o tom na nápise v latině, který je umístěn za svatostánkem. Zjednodušený překlad: **„Adam Ignác Mladota ze Solopisk, prelát a děkan metropolitní kapituly u kostela sv. Víta, královské kolegiální kaple u Všech svatých na Hradě Pražském představený a Jeho veličenstva krále českého domácí prelát a zároveň kanovník senior královské exemtní kapituly u sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, pán na Skrejšově, tento oltář dal svým nákladem zhotoviti na památku utrpení Kristova a ke cti čtrnácti svatých pomocníků 23. května roku 1708.“** Jmenovaný děkan ustanovil, že vždy ve čtvrtek ve třetím týdnu každého měsíce bude na tomto oltáři vystavena Nejsvětější svátost v monstranci, sloužena mše sv. a uděleno přítomným požehnání pro šťastnou hodinku smrti. Tato pobožnost se konala poprvé 20. září 1708 a také naposledy, protože během měsíce děkan Mladota zemřel (17.10.1708) a pobožnost zanikla.

Jak se tento oltář ocitl v Třebotovském kostele? V roce 1864 probíhala již dostavba katedrály sv. Víta a bylo uvolněno několik oltářů kvůli stavbě. Bylo to v době, kdy tehdejší třebotovský farář připravoval stavbu nového kostela v Třebotově a nový oltář do nového kostela bude třeba, řekl, a tak zakoupil ze svých prostředků za 500 zlatých oltář, „který mezi nimi byl nejdražší ale také nejpěknější“. Do farní kroniky farář Kellner zapsal: „takový oltář by nikdo nedovedl postavit za danou cenu, bude tedy důstojnou ozdobou a jakoby duší nového chrámu zdejšího“. Obraz, který byl z rámu oltáře vyjmut, znázorňoval Pána Ježíše ve smrtelné úzkosti v zahradě Getsemanské. Obraz zůstal v Praze a byl zavěšen v chodbě bývalého kláštera sv. Jiří u dveří vedoucí do konventní kaple sv. Anny. Při instalaci oltáře do nového kostela byl zavěšen nový obraz zobrazující sv. Martina od plzeňského malíře Herzoga v roce 1867.

Předminulý týden 2. června sv. Erasmus byl připomínán v liturgickém kalendáři jako jeden ze 14 svatých pomocníků. Erasmus znamená láskyhodný, milý. Biskup mučedník z doby pronásledování křesťanů. Poznáte na obrázku, který z nich je sv. Erasmus?

(odpovězte sms na tel. 603 818 566 -za správnou odpověď mají u mne první tři správné odpovědi tabulku čokolády)

Hubert Poul

Medžugorje – pouť s dětmi

Když se k nám dostala informace o další cestě do Medžugorje, začaly jsme s maminkami ze spolča mluvit o tom, jak by bylo super, kdybychom jely. Dlouho to byla jen krásná představa. Ale bylo zaseto semínko, které postupně klíčilo a rostlo. Když jsem se s mamkou dohodla, že opravdu pojedeme, začala jsem přemlouvat i ostatní kamarádky. Nejdříve to vypadalo, že pojedeme jen s mamkou a s Evou Procházkovou. Ale pak se dotčeně ozval Kryštof, že by se Samem chtěli jet taky. No, a vlastně, proč ne? Kluci letos začali ministrovat, Anežka se připravuje na první svaté přijímání, proč by to nebyla ta pravá obnova? A protože v jednotě je síla, přidali se k nám i Petráškoví. Takže Petráškoví, Procházkovi a Starých, to bude mazec :D A jakou jsme měli radost, když se týden před odjezdem přidaly i holky Rošických, takže i Áňa bude mít parťačky a nebude jediná holka! Tak se stalo, že se u autobusu sešlo deset dětí z naší farnosti a tři kluci, myslím, že z Liberce, kteří byli ale tak hodní, že jsme o nich skoro ani neslyšeli.

Celou poutí nás, kromě deště, provázela modlitba růžence. Jana s Evou měly připravené materiály od Marie Nedbalové, nádherné obrázky s jednotlivými tajemstvími, krásně je dětem představily a vysvětlily, jak se růženec modlí a co jednotlivá zrnka značí.

„Tak to byl radostný růženec, jak se asi bude jmenovat další?“ „Smutný?“

Nedělní výstup na Podbrdo byl úžasný. Pro mě nejdojemnější zážitek celé poutě jsme prožili u sochy Panny Marie. Byl den matek. Měla jsem to štěstí, že jsem ho tu prožila jako matka, jako dcera a jako kmotřenka. Pod tou nádhernou bílou sochou Panny Marie moci obejmout své děti a svou maminku je tak silný prožitek, že se snad ani nedá popsat.

„Mami, já jdu ještě vyřídít Panně Marii pozdrav od Emanuely, Anny Rosy a Kláry.“

Při cestě byly děti skvělé, nejen že si po cestě pomáhaly, ale některé se rozhodly jít bosky. Nejstatečnější z dětí byl Sam, šel bos nejen nahoru, ale i dolů. I pro dospělého to byla zkouška vnitřní síly a odhodlání. Všichni jsme byli na Sama moc hrdí!

Otec Timotej na místo zjevení dorazil dříve než my s dětmi, seděl stranou a rozjímal. Jak děti postupně přicházely, automaticky se na něm rozběhly a začaly mu sdělovat, jak cestu zvládly a co po cestě viděly a zažily. Tehdy vznikla snad nejhezčí fotka. Bylo to krásné a bylo to silné.

„A zítra zase budeme pokračovat v tom Ježíšování?“

Podvečerní program jsme si trochu upravovali. Pro děti nebyly mše v cizím jazyce, byť s možností slovenského překladu, úplně stravitelné. Navíc v tu dobu, po náročném dni, lehce mizela jejich andělská křídla a trošku se hlásily růžky, prostě se potřebovaly vyběhat. Zašli jsme na zmrzlinu, zahráli si hry, ale na růženec jsme nezapomněli. Ani kluci ani holky nereptali, když jsme jim řekly, že se pomodlíme, dokonce chtěli modlitby předříkávat.

„(...) Ježíš rozmnožoval ryby.“ „Nerozmražoval, rozmnožoval.“ „Vždyť jsem to říkala!“ „Promiň, já Ti špatně rozuměl.“

Mimochodem, na pouti jsme měli mezi účastníky věkový rozdíl 80 let! Nejmladšímu jsou 4 a nejstarší 84, a oba to zvládali s naprostou grácií a úsměvem.

„Kde máš Jitku?“ „Pere si kalhoty.“ „A je ve fázi mácháání nebo už ždímání?“

Celých pět dní bylo naplněno opravdovostí, láskou, humorem, přátelstvím a společenstvím. Udělalo mi velikou radost, když nám před odjezdem ostatní účastníci řekli, že se nejdřív báli toho množství dětí, ale že jsme je přesvědčili, že prožít takovou pouť s dětmi jí dává další rozměr.

Ano, děti si pouť užily a my, maminky, jsme se opět přesvědčily, že se na naše lásky můžeme spolehnout a že když se jim někdy v neděli ráno nechce vstávat, stejně mají ve svém srdci čistou víru a lásku.

Alena

Člověk by si myslel, co tam asi ty děti budou dělat, jestli je vůbec vhodné jet s dětmi na pouť tak daleko, nebo možná i zda to není šílenství tam jet autobusem „jen“ kvůli pár dnům? A co teprve, když předpověď počasí hlásí vytrvalý déšť a zase déšť...

Přiznám se, že jsem byla před odjezdem velmi skeptická a neměla velká očekávání. Nechala jsem se právě těmi dětmi přesvědčit, že pojedeme. Ještě 10.5. jsem neměla pro děti ani cestovní doklady, ale i přesto jsme v pátek 12. 5. vyrazili s ostatními na cestu.

Jeden z nejsilnějších zážitků mám osobně z výstupu na Podbrdo. Chůzí naboso jsem si intenzivněji uvědomovala bolest – fyzickou i duševní, kterou mnozí prožívají každý den. Na rozdíl ode mne netuší, kdy se té bolesti zbaví a zůstává jim tak naděje a víra, že jednou ten den přijde. A potom také to TICHŮ (ano, i s dětmi to relativně šlo), ta atmosféra...

A s těmi nádhernými zážitky bych mohla pokračovat: jak Evička s Janou naučily (nejen) děti modlit se růženec, ta parta dětí, co se tam ještě více sžila, večerní hry a pokec, zajímavé přednášky, Mostar... Čerpám z nich do dnes – a snažím se „nenechat si vzít milosti tam získané“, jak řekl Timotej při jednom kázání.

Nejlepší je zažít si vše na vlastní kůži. Místo je to vážně dechberoucí nejen duchovně, ale i svými přírodními krásami. A že jsme díky počasí nezvládli Křiževac? No, aspoň o důvod víc si návštěvu tohoto místa ještě zopakovat.

Petra

Medžugorje z pohledu dětí

Jmenuji se Kryštof Starý. Jsem jeden z ministrantů patera Timoteje. Pouť do Medžugorje byla jeden z nejlepších zážitků mého života. Bylo to zajímavé, zábavné, modlili jsme se růžence. Většinu našeho pobytu přšelo, ale někdy bylo hezky. Šli jsme na Podbrdo, ale Křiževac jsme nestihli. Při výstupu na Podbrdo jsem šel bos asi do 50 %, dál jsem to nezvládal. Můj nejlepší kamarád Sam to dal celé. Potom jsme jeli na hotel, kde jsme byli ubytovaní a večer jsme hráli různé hry. Pobyt byl úžasný. Doufáme, že příští rok budeme moci jet znovu.

Kryštof

Měla jsem před cestou obavu z té jízdy autobusem, ale nakonec to bylo v pohodě. V Medžugoriji dávají obrovskou zmrzlinu a je výbornááá! Skoro pořád nám tam přšelo, ale i tak jsem si to užila. Šli jsme na Podbrdo, to některé maminky, děti i Timotej šli bez bot naboso. Měli jsme z toho dobrý zážitek. Moc mě to bavilo. V autobuse, ale i každý den jsme se modlili růženec třikrát za den. Moc jsem si modlení růžence oblíbila.

Anička

V Medžugorji mě bavilo, jak jsme chodili do těch hezkých obchodů, protože tam měli nádherné věci. V kostele bylo horko a dusno, ale i tak byl moc hezký. Na Podbrdu mě bavilo jít chvíli naboso a modlit se růženec, protože jsem se to naučila. Mají tam také moc dobrou zmrzlinku a ta točená je obří!

Aliběčka

„Co se ti líbilo na pouti do Medžugorje?“...

VŠECHNO! DOHY

Jmenuji se Anežka Stará a připravuji se na 1. svaté přijímání. Také jsem jela do Medžugorje. Moc se mi to líbilo, ale ze všeho nejvíce Podbrdo, tady jsme Timotejovi slíbili, že se na tomto místě za něj za 50 let pomodlíme. Určitě bych tam chtěla jet znovu.

Anežka

Foto: Eva Procházková, Jana Petrášková, Petra Rošická, Romana Wolfová, Alena Stará

Farní pěší pouť za mládež

Ráno jsem se vydala já s Alčou a dětmi vlakem do Řevnic, odkud začínalo naše pěší putování. Bylo celkem 8 putujících dětí. Tempo bylo nebezpečně pomalé, ale o to větší byl prostor na zážitky – přeskakovat potok, kochat se přírodou, svačit, fandit cyklo závodníkům projíždějícím po „naší“ trase, svačit, zpívat při flétně nebo i tak... Děti si vzaly na starost modlitbu růžence a pak už jsme spěchaly zpět na vlak, abychom stihly zpáteční vlak do Radotína. Bylo milé vidět, jak všechny děti spolu utvořily báječnou partu. Díky za každou takovou příležitost.

Petra

Letní cvičení pro seniory

18.7. a 1.8. 2023, 10-11 hod.
Farní komunitní centrum Radotín

Dopolední cvičení zaměřené na
zlepšení hybnosti celého těla a
udržení kondice. S sebou
podložku na cvičení nebo
karimatku.

Těším se na vás
Romana Wolfová

Stránky Farního zpravodaje jsou otevřené všem, těšíme se na vaše příspěvky.

Uzávěrka dalšího čísla je 27.6., zpravodaj vyjde 2.7.2023

Za obsah příspěvků zodpovídají jejich autoři. Neoznačená foto jsou ilustrační.

Texty neprocházejí odbornou jazykovou korekturou.

Změna programu bohoslužeb vyhrazena, aktuální informace vždy na
www.trs-farnosti.cz

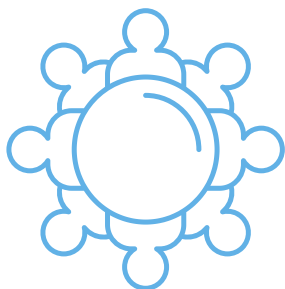
Kontaktní osoba: P. JCLic. Mgr. Bc. Timotej Maria Pavel Vácha O.Praem.
e- mail: trs-zpravodaj@seznam.cz

Cvičení se seniory

Již na prvním rehabilitačním cvičení pro seniory bylo vidět, že toto se potkalo s radostí.

Romana a její parta děvčat :-)) zářily a těšily se na další hodinku. V létě se také můžete připojit sice jen 2x, ale po prázdninách se bude cvičit už pravidelně.

P.Timotej

Podněty pro pastorační radu

Chtěl bych všechny poprosit, abyste více využívali členy pastorační rady, když máte nějaké nápady nebo požadavky. Od nového školního roku by mělo být na nás všech, jak více rozšířit naše aktivity ve společenství, ale i vně.

P.Timotej

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

29.6. v 17.hod.
v kostele sv. Petra a Pavla v Radotíně

Zvány jsou
VŠECHNY GENERACE

MŠE SV. - ZAHRADNÍ SLAVNOST - OPÉKÁNÍ - GRILOVÁNÍ

Projekt

STAVEBNÍ ÚPRAVY A OPRAVY BUDOVY FARY PRO KOMUNITNÍ CENTRUM U KOSTELA SV. PETRA A PAVLA - PRAHA 16

je spolufinancován Evropskou unií.

Rekonstrukce prostor budovy fary u kostela sv. Petra a Pavla. Stavební úpravy spočívají v zateplení obvodových stěn a střechy, ve stavbě nového schodiště a půdní vestavby, současně dojde k výměně oken a vstupních dveří. V prostorách fary vznikne nové komunitní centrum pro setkávání cílových skupin.

EVROPSKÁ UNIE

Evropské strukturální a investiční
fondy OP Praha - pól růstu ČR

Seniorky a senioři,
nechybí vám zdravý pohyb na
čerstvém vzduchu?

Pokud ano, přijďte si k nám na
sokolské hřiště zaházet balonem.
Nic náročného, čeho byste se měli
obávat. Zvládne to každý !!
Žádné běhy a výskoky, každý dle
svých zdravotních možností. Jde
hlavně o radost z příjemného
pohybu v přátelském prostředí.
Přijďte a uvidíte, že to půjde.

Každý pátek od 10.00 do 11.30 hod.
na hřišti černošické sokolovny.
Začínáme v pátek 2. června 2023.
Budeme se na Vás těšit!

Za Sokol Černošice
Jaroslav Kořínek (Oskar)

POZVÁNKA PRO SENIORY

Ohlášky farnosti

Neděle 18.6.	11. neděle v mezidobí	08:30 11:00	Radotín - Za farnost Černošice – Za prvokomunikanty
Pondělí 19.6.	Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa	07:00	Radotín – Za Carla s rodinou
Úterý 20.6.		18:00	Třebotov - Za hojnost Božích milostí a zdraví duše i těla pro Věrušku Pátkovou
Středa 21.6.	Památka Sv. Aloise Gonzágy, řeholníka	18:00	Černošice – Za živé i † z rodiny
Čtvrtek 22.6.	Sv. Jana Fishera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků	09:00	Radotín – Prosba o požehnání a dary Ducha svatého pro P. Vojtěcha Kodeta
Pátek 23.6.		18:00	Radotín – Na poděkování za dar křtu a život ve víře
Sobota 24.6.	Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	18:00	Třebotov - Za farnost
Neděle 25.6.	12. neděle v mezidobí	08:30 10:30	Radotín – Za kněze Černošice – Za Vlastu a Aloise Dvořákovy a celý rod
Pondělí 26.6.		07:00	Radotín – Prosba o víru, hojnost Božích milostí a zdraví duše i těla pro dceru Karlu, Zbyňka a jejich děti
Úterý 27.6.	Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve	18:00	Třebotov - Prosba o víru, hojnost Božích milostí a zdraví duše i těla pro syna Václava a Jitku
Středa 28.6.	Památka Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka, učitele církve	18:00	Černošice – Za novomanžele Makuchovy
Čtvrtek 29.6.	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, Apoštolů -doporučený svátek-	17:00	Radotín - Za požehnání a ochranu Panny Marie pro syna a za † P. Jana Bulu
Pátek 30.6.	Svatých prvomučedníků římských	18:00	Radotín - Za kněze
Sobota 1.7.	Sobotní památka Panny Marie	09:00 18:00	Černošice - Prosba o víru, hojnost Božích milostí a zdraví duše i těla pro maminku Zdeňku a sestru Pavlu Třebotov - Za kněze
Neděle 2.7.	13. neděle v mezidobí	08:30 10:30	Radotín - Za farnost Černošice – Za Josefa Vomáčku a celý rod

V týdnu od 17. 06. 2023 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Sr. Kláru; Radotín – Bíškovy; Černošice – Němcovy

V týdnu od 24. 06. 2023 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Kolací; Radotín – Šindelářovy; Černošice – Hanu a Jiřího Müllerovy